

(Kort bemærkning).

Tove Niemann (FP):

Socialministeren må følge meget dårligt med i, hvad der sker her i Folketinget. Fremskridts-partiet havde et helt sparekatalog ved finanslovforhandlingerne.

Der bliver sagt, at der ikke bliver taget noget fra pensionisterne. Nej, men der er også blevet givet dem for lidt i mange, mange år, og det skal der meget gerne rettes op på.

Jytte Hilden (S):

Man skulle næsten tro, at socialministeren ikke har siddet her hele dagen og lyttet til debatten. Af debatten burde det være fremgået helt klart, at Socialdemokratiet ser alle de forslag, der i dag ligger på Folketingets bord, som et hele. Vi ønsker disse forslag af bordet. Det fremgik i hvert fald af min ordførertale, og det er fremgået af den tidligere ordførers tale, og det er fremgået af alle de bemærkninger, der har været.

Det er da meget rart og meget glædeligt allerførste gang at høre en radikal og sågar en radikal minister sige, at ministeren respekterer fingeraftryk og aftaler. Det er og bør i hvert fald i forvejen være klart for både statsministeren og finansministeren, at Socialdemokratiet selvfølgelig ikke laver en aftale den 10. december 1987 om at løfte pensionisternes niveau og en fortsat regulering for så at fjerne en dyrtidsportion 1. juli 1989. Vi aftalte udtrykkeligt den fortsatte regulering. Vi nulstillede endda pristallet, og vi har kun brugt det nye pristal én gang.

Når ministeren siger, at pensionisterne har en meget flot regulering, er svaret: Nej. Pensionisterne har den regulering, som vi har aftalt i dette Folketing. Det har været en dyrtidsregulering.

Derudover har vi allerede for et par år siden og også bagud givet velstandsregulering. Det har vi gjort, fordi pensionisternes dyrtidsregulering ikke var i overensstemmelse med, hvad der ellers skete på arbejdsmarkedet. Det burde socialministeren forstå, og det håber jeg også ligger i socialministerens bagehoved.

Jeg sluttede med at sige, og det vil jeg gerne gøre én gang til, at for Socialdemokratiet er der ingen mulighed for økonomisk ansvarlighed, hvis det ikke har en indbygget social retfærdighed i sig. Det vil ikke blive accepteret af borgerne, og det burde ikke kunne accepteres af et

flertal i dette Ting. Det vil ikke kunne virke i længden.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg forsøgte under den foregående debat at få et svar fra den radikale ordfører, fru Kirsten Lee, på et spørgsmål. Det lykkedes ikke. Derfor vil jeg godt gøre et forsøg med socialministeren: Vil socialministeren i modsætning til det indtryk, hun i hvert fald har forsøgt at give, bekræfte, at den regulering, som pensionisterne får, og som pensionisterne er berettiget til også her pr. 1. juli 1989, alene opretholder muligheden for pensionisternes uændrede forbrug i forhold til det niveau, som blev aftalt pr. 1. juli 1988, at der ikke er nogen pensionister, der med de reguleringsmekanismer, vi har, vil få mulighed for at forøge deres forbrug i forhold til det nuværende niveau?

Jeg mener faktisk, at socialministeren på det groveste har forsøgt at manipulere med statistikkerne for at give et indtryk, som ikke er sandfærdigt. Derfor synes jeg, det er vigtigt at få denne bekræftelse af socialministeren.

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg må selvfølgelig afvise hr. Stavads beskyldninger om »på det groveste manipulere« med beregningerne. Det er klart, at en pristalsregulering kun kan opretholde et forbrug af samme niveau, som man har haft før, men det er jo ikke det samme, som når vi taler om disponibel realindkomst. Jeg går ud fra, at hr. Stavad har set bemærkningerne til lovforslaget, hvor man fremhæver, at en enlig pensionist i disponibel realindkomst er steget 3¾ pct. med den regulering, der fandt sted 1. januar, og at man derfor er løbet særdeles meget hurtigere end de øvrige grupper i samfundet.

Men vi kan diskutere tal i udvalgsarbejdet, hvis det er det, hr. Stavad vil, og man kan diskutere beregninger. Men at man er løbet hurtigere end alle andre grupper, det går jeg ud fra at også Socialdemokratiets forskellige ordførere er enige med mig i.

Det er rigtigt, at vi har en regel om, at vi skal velstandsregulere pensioner efter en indgået overenskomst. Hvis man velstandsregulerer efter disponibel realindkomst, skulle man have lavet en negativ velstandsregulering på 5 pct. pr. 1. juli 1989. Havde vi gjort det, selv om vi